

kan give Anledning til, men paa den anden Side er Retten til Selvindtræde i mange Tilfælde ganske naturlig og af lige saa stor Betydning for Kommittenten som for hans Kommissionær. Men det staaer altid Kommittenten aabent ved Hvervets Meddelelse at fastslaa, at Kommissionæren ved dets Udførelse ikke skal have Ret til Selvindtræde. Hvad særlig Handel med Værdipapirer angaar, er Forholdet oven i Købet det, at et saadant Forbud mod Selvindtræde foreligger, naar Kommittentens Ordre gaar ud paa, at Handel skal foregaa ved offentlig Notering paa Børsen, hvilket ogsaa udtales i Bemærkningerne til Lovforslaget. Vekselmæglerne og Vekselerernes Noteringsudvalg og til Dels Grosserer-Societetet har heller ikke kunnet slutte sig til Lovforslaget paa dette Punkt. Jeg haaber derfor, at de herhenhørende Bestemmelser gøres til Genstand for nærmere Overvejelse, idet jeg dog vil udtale, at Hensynet til Opnaaelsen af Ensartethed med de i Norge og Sverige nu gældende Retsbestemmelser paa dette Omraade selvfølgelig kan være af den Betydning, at de Betænkeligheder, man ellers maatte have, maa vige. Disse Forhold kan imidlertid gøres til Genstand for nærmere Overvejelse i et Udvalg, og jeg skal hermed anbefale dette for øvrigt udmærkede Lovforslag til hurtig og velvillig Fremme.

Tvede: Medens det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Goos) paa mit Partis Vegne vil udtale sig om Forslaget angaaende Retshandeler paa Formuerettens Omraade, skal jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til Lovforslaget om Kommission, Handelsagentur og Handelsrejsende. Jeg vil begynde med at sige, at der ofte fra Næringslivets Side klages over, at det spændes inde i Love og Bestemmelser, og at Staten gøres til Formyndere for os alle sammen. At der i enkelte Tilfælde er foretaget Handlinger paa disse Omraader, der har bragt vedkommende i Konflikt med Straffeloven, det kan jo ikke berettige til at bryde Staven over alt, hvad der er handlet og virket indenfor de Omraader, som her omtales. Ud fra mit Synspunkt er dette Lovforslag ikke absolut paatrængende nødvendigt, men naar jeg dog vil kunne anbefale, at vi gaar med til det, er det, fordi det meget forsigtigt og i alt væsentligt kun fæstner og lovformer, hvad Praxis og Sædvaner har kendt rigtigt, og med Hensyn til hvilket man har følt sig sikker efter Retslivets Erfaringer.

Der vil altsaa ikke ske nogen direkte Ændringer i de bestaaende Handelsordninger ved, at dette Lovforslag bliver til Lov. Det vil blive en Ramme, hvorunder Forholdene altsaa i Fremtiden vil kunne ordnes, for saa vidt der ikke om dem er truffet særlige Aftaler mellem Parterne. At Lovforslaget er fremkommet af en skandinavisk Kommissions Arbejde, og at de andre skandinaviske Lande har vedtaget Lovforslag væsentlig enslydende med det foreliggende, vejer jo meget til — som ogsaa den ærede foregaaende Taler udtalte — i Retning af, at vi skal lovgive enslydende med de to andre skandinaviske Lande. Jeg ved ogsaa, at der her i Tinget er Medlemmer, der meget varmt anbefaler et intimt og fortsat Samarbejde paa Lovgivningens Omraade med de andre skandinaviske Lande. Men, som jeg straks udtalte, synes Lovforslaget mig ikke saa paatrængende. Man ser ogsaa i Bemærkningerne til Kommissionens Lovudkast, at Benyttelse f. Eks. af Kommissionærer ikke mere kendes i det Omfang, hvori den har været kendt tidligere. Det er en naturlig Følge af den Udvikling, som Trafik og Samfærdselsmidler er undergaaet i de senere Aar; denne Udvikling har til Dels overflødiggjort en Del af Kommissionshandelen. Selvfølgelig finder der paa adskillige Omraader indenfor Handelen, saaledes med Kreaturer og Smør o. s. v., stadig Kommissionshandel Sted, men det er altsaa stadig blevet begrænset til enkelte Omraader. Men derimod foregaaer — som den ærede sidste Taler ogsaa nævnede — især Handel med Værdipapirer hovedsagelig ved Kommissionærer, og her er der gennem Aaringer skabt en Praxis og fast Form for disse Handeler. Jeg skal kun ligesom den ærede foregaaende Taler minde om, at Justitsministeren ved Forelæggelsen henviste til, at nu var der sat en Bestemmelse ind om, at Kommissionæren skal godskrive Kommittenten alt, hvad han opnaar gennem Aftale med Trediemand, og dette kan ogsaa være meget godt. Det bliver altsaa her slaaet fast gennem Lovgivningen, at der bl. a. ikke maa skæres paa Kursen ved Handel med Værdipapirer. Men naar man nu ser dette slaaet fast i § 13, siger man uvilkaarligt til sig selv: hvad Straf vil nu den, der overtræder denne Bestemmelse, faa? Lovforslaget indeholder overhovedet ikke nogen Straffebestemmelse, men efter hvad jeg har faaet meddelt, er Grunden den, at denne Kommission ikke har haft til Opgave at beskæftige sig med det straffe-